

[Formanden.]

- 7) Valg af 6 medlemmer til Nationalbankens repræsentantskab (i stedet for Poul Hansen (Grenå), Erik Eriksen, Poul Hartling, Hilmar Baunsgaard, Ove Weikop og Knud Thestrup).

Mødet hævet kl. 23²².

10. møde.

Fredag den 16. februar kl. 10.

Formanden: I skrivelse af gårs dato meddeler arbejdsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om almindelig arbejderbeskyttelse. (Beskyttelse mod ioniserende stråling, natarbejde i bagerier samt arbejdstidsregler m. v. for erhvervschauffører),

forslag til lov om ændring af lov om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed. (Beskyttelse mod ioniserende stråling) og

forslag til lov om ændring af lov om arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri. (Beskyttelse mod ioniserende stråling).

Medlem af folketinget Peter Jørgensen har meddelt mig, at han ønsker til undervisningsministeren at stille følgende spørgsmål:

„På baggrund af boligproblemerne i byer med universiteter og andre læreanstalter bedes ministeren oplyse, om der foreligger eller kan tilvejebringes muligheder for at supplere de unges egen indsats ved ydelse af tilskud til de studerendes boliganvisning, eventuelt fra institutionernes rådighedsbeløb.“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgard): Hermed har jeg den ære for det høje ting at

fremstætte forslag til lov om ændring af lov om almindelig arbejderbeskyttelse. (Beskyttelse mod ioniserende stråling, natarbejde i bagerier samt arbejdstidsregler m. v. for erhvervschauffører), forslag til lov om ændring af lov om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed. (Beskyttelse mod ioniserende stråling) samt forslag til lov om ændring af lov om arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri. (Beskyttelse mod ioniserende stråling).

Forslagene er, bortset fra enkelte redaktionelle ændringer, enslydende med de den 8. december 1967 fremsatte lovforslag.

Som bekendt har denne lovgivning igen nogen tid været genstand for revision ved et samarbejde med arbejdsmarkedets hovedorganisationer m. fl. inden for arbejdsrådets rammer.

Denne gennemgang er tilendebragt, og jeg har fra arbejdsrådet modtaget indstilling om en lang række ændringer i de 3 arbejderbeskyttelseslove, som parterne er enedes om. Forslagene har dernæst i ministeriet været genstand for en teknisk gennemgang, som meget snart vil være afsluttet, således at et samlet lovforslag på grundlag af samtlige af rådet indstillede ændringsforslag kan fremsættes.

Alligevel har jeg fundet det rigtigst at udtage de i dette lovforslag indeholdte særlig presserende ændringsforslag af den almindelige lovrevision til forlods behandling her i det høje ting.

Lovforslaget har 3 formål:

For det første tilsigtes at skabe hjemmel for at bringe de i lov om almindelig arbejderbeskyttelse § 27 A. indeholdte regler om beskyttelse af arbejdstagere mod ioniserende stråling til anvendelse på enhver, der ved sin beskæftigelse udsættes for ioniserende stråling. Lov om almindelig arbejderbeskyttelse og de to andre arbejderbeskyttelseslove bringes hermed på dette punkt i overensstemmelse med de under indenrigsministeriet hørende lovbestemmelser herom i lov nr. 94 af 31. marts 1953 om brug m. v. af radioaktive stoffer, der ikke begrænser den personkreds, der er omfattet af loven.

Forslaget tilsigter dernæst at gennemføre visse lempelser i de i lov om almindelig arbejderbeskyttelse § 31 indeholdte regler om forbud mod natarbejde i bagerier og konditorier, som fagets arbejdsgiver- og

[Arbejdsministeren.]
 arbejderorganisationer er blevet enige om at foreslå. Forslagets formål er for det første at opnå, at der for bagerivirksomheder, som drives som enkeltmandsfirmaer, bliver samme adgang til at beskæftige 1 person i bageriet i spærretiden, som efter loven består for virksomheder, som drives af flere i forening eller i selskabsform. Herved opnås bl. a., at erhvervshæmmede bagermestre og bagerenker, der henholdsvis på grund af sygdom eller på grund af manglende faglig uddannelse ikke er i stand til selv at arbejde i bageriet, får adgang til uden særlig tilladelse at lade en medarbejder arbejde i bageriet i spærretiden. Parterne er dernæst blevet enige om at foreslå lempelser i forbuddet mod natarbejde i tiden fra torsdag kl. 20 til søndag kl. 20 og for så vidt angår virksomheder, der har væsentlig produktion til sommerferieområder.

Endelig tilsigter lovforslaget at skabe mulighed for med hjemmel i lov om almindelig arbejderbeskyttelse § 31 at udfærdige nærmere regler for hvileperioder, maksimalt tilladelige kørselsperioder etc. for førere af køretøjer i international vejtransport og at skabe hjemmel for fastsættelse af regler for hvileperioden ved indenlandsk transportarbejde.

Som der i bemærkningerne til de herhenhørende bestemmelser i lovforslaget er gjort nærmere rede for, er baggrunden for forslaget i denne henseende at bringe arbejderbeskyttelseslovgivningen i overensstemmelse med den i FN's økonomiske kommission for Europa udarbejdede overenskomst om arbejdsforhold for mandskab i køretøjer i international vejtransport, således at den danske tilslutning til overenskomsten for så vidt er forberedt.

Det er i øvrigt oplyst for mig, at der i den seneste tid fra fællesmarkedets side er taget et initiativ med sigte på tilvejebringelse af et nyt grundlag for regulering af arbejdsforholdene i den europæiske landevejstransport på linje med den af FN's økonomiske kommission udarbejdede overenskomst. Hvad der kommer ud af disse bestræbelser, kan imidlertid endnu ikke vides.

Spørgsmålet om arbejdsvilkårene for danske chauffører, der er beskæftiget i international landevejstransport, har imidlertid tidligere været genstand for drøftelse i dette

høje ting. Ved denne lejlighed erklærede den daværende arbejdsminister sig rede til at fremsætte lovforslag, der kunne danne grundlag for en rimelig ordning af forholdene på dette område, så snart arbejdsrådets arbejde med lovrevisionen var færdig på dette punkt. Lovforslag herom blev som foranævnt fremsat i det høje ting den 8. december 1967 (Folketingstidende 1967-68, I. samling, sp. 2253 ff), og da jeg for mit vedkommende er enig i, at der foreligger et presserende behov for en regulering af arbejdsforholdene på dette område, fremsætter jeg hermed på ny de pågældende lovforslag i uændret skikkelse bortset fra enkelte redaktionelle ændringer.

Den foreslåede lovregel, der skal danne grundlag for fastsættelsen af regler om hviletid, køretid m. v. for chauffører i international landevejstransport, har form af en bemyndigelse for arbejdsministeren til efter forhandling med justitsministeren, direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet at fastsætte de nærmere regler.

Efter bestemmelserne i den europæiske overenskomst skal de regler for hviletid, køretid osv., som fastsættes for arbejdsdagende chauffører, imidlertid også i det omfang, hvori reglerne tjener hensyn til færdselssikkerheden, gælde vognmænd og andre erhvervsdrivende, der selv fører deres køretøj i international landevejstransport, og et herpå sigtende forslag til udvidelse af lovens område ved ændring af lovens § 1, stk. 2, er derfor medtaget i lovforslaget.

De særlige forhold, som gør det ønskeligt, at der sker en nærmere regulering af arbejdsforholdene for chauffører og andet mandskab ved køretøjer i international vejtransport, gør sig i et vist omfang også gældende i den indenlandske transportvirksomhed, og der er derfor i forslaget tillige optaget en bestemmelse, hvorefter arbejdsministeren bemyndiges til efter forhandling med direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet i et i medfør af lovens § 10 udfærdiget regulativ at fastsætte særlige regler om hviletidsperioden ved transportarbejde. Efter reglen i lovens § 10 om udfærdigelse af regulativer er der tilsikret det faglige områdes arbejdsgivere og arbejdere adgang til at medvirke ved udformningen af regulativets bestemmelser ved repræsentation i et af direktoratet for arbejdstilsynet nedsat

[Arbejdsministeren.]

regulativudvalg, og jeg vil gerne oplyse, at et sådant udvalg er nedsat med ligelig repræsentation for Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening.

For så vidt de regler, som måtte blive fremsat i dette regulativ, jævnledes med de arbejderbeskyttelsesmæssige hensyn til lige varetager færdselsmæssige interesser, bør disse regler på samme måde som de regler, der fastsættes for den internationale vejtransport, kunne bringes til anvendelse på vognmænd og andre selvstændige erhvervsdrivende, som i erhvervmæssigt øjemed fører deres eget køretøj. En hertil sigtende bestemmelse er da også efter henstilling fra justitsministeren optaget i lovforslaget ad lovens § 1, stk. 2.

I forbindelse med den adgang til at gøre ansvar gældende over for førerne af køretøjerne for overtrædelse af hvile- og køretidsregler m. v., som foreslås gennemført ved ændring af lovens § 3, stk. 6, er det nødvendigt, at der i et vist omfang etableres kontrol med reglernes overholdelse. Selv om reglerne udfærdiges i medfør af lov om almindelig arbejderbeskyttelse, og tilsynet med reglernes overholdelse således principielt vil påhvile arbejdstilsynet, vil det efter forholdets natur ikke være muligt for tilsynet at føre en tilstrækkelig effektiv kontrol, navnlig ikke under kørslen uden for vognens hjemsted. En sådan kontrol vil naturligt kunne udføres af politiet i forbindelse med den almindelige færdselskontrol, og ved forhandling med justitsministeriet har dette da også erklæret sig enig i, at en vis stikprøvevis kontrol af denne art kan varetages af politiet. Herudover vil der af arbejdstilsynet kunne foretages en stikprøvevis kontrol på køretøjernes hjemsted. Herved og ved den pligt til at afgive udtalelse i sager om tiltale for overtrædelse af hvile- og køretidsregler m. v., som vil påhvile arbejdstilsynet, vil der påføres tilsynet et efter omstændighederne ikke ubetydeligt merarbejde. Om omfanget af dette merarbejde, herunder om hvorvidt det som følge af disse særlige opgaver vil være nødvendigt at antage yderligere personale i arbejdstilsynet eller i politiet, lader sig imidlertid ikke bedømme på forhånd.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale

lovforslagene til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: De to første på dagsordenen opførte sager kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 3) findes i tidenden sp. 259).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 113 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive stillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 4) findes i tidenden sp. 259).

Der var stillet følgende ændringsforslag:

Af *finansministeren*:

Til § 1.

Efter nummer 3 indsættes som nyt nummer:

„4. I § 19, stk. 2, 2. punktum, ændres „§17, stk. 2“ til: „§ 17, stk. 3“.“

Bemærkninger til ændringsforslaget.

Ændringsforslaget er af rent redaktionel karakter, idet der alene er tale om at rette en paragrafhenvi-
sning.